

EXPOSICIÓ CONSOLIDAT COM A ARTISTA INTERNACIONAL DE PRESTIGI

De Nàpols a Milà passant per Ponts

L'artista Joanpere Massana prossegueix amb èxit el seu periple italià amb la segona part de l'exposició 'El llibre de l'aigua'

A.S.M.

LEIDA | L'èxit de Joanpere Massana a Itàlia és un autèntic fenomen. L'artista de Ponts no deixa d'exposar en aquest país. Ja fa anys que és un habitual de les principals fires d'art contemporani, a més de tindre una galeria a Milà: Il Torchio-Constantini. El passat mes de novembre es va convertir en el primer artista que exposava de manera individual al Palazzo delle Arti de Nàpols i ho feia amb una estrena: *El llibre de l'aigua*.

L'exposició viatja ara fins a Milà, on la galeria que l'acollirà té previst inaugurar-la el pròxim dia 17 de febrer. O, millor dit, Massana en prepara una segona part, ja que no es veurà exacta-

ESTRENA

L'artista porta a Itàlia

'El llibre de l'aigua', un recorregut imaginari des del Segre fins al mar Mediterrani

Joanpere Massana exposarà les seues obres a Milà al febrer.

ment el mateix en les dos ciutats. El lleidatà va concebre *El llibre de l'aigua* com un recorregut imaginari des de Ponts a Nàpols, del Segre al mar Mediterrani, del segle XXI a la Corona d'Aragó. Com en els seus anteriors treballs, la fórmula del llibre permet a Massana investigar en profunditat sobre un tema fins a donar forma a un univers creatiu molt personal en què cada petit detall està traçat amb precisa intenció. En aquesta ocasió, el referent, o el pre-text, és l'aigua.

L'artista de Ponts es va arriscar a Nàpols i es va recolzar en una videoinstal·lació per endin-

sar el visitant en el seu món més íntim. Així, l'exposició arrenca amb una imatge fixa del Segre, que se sentia fluir. El murmurí de l'aigua a vegades es tallava pel soroll d'unes pedres llançades al riu.

Una veu de nena es preguntava on anirien a parar aquelles pedres. De sobte, el so de la pluja tapava el del riu fins que es fonia la imatge i la sala quedava completament a les fosques i es començava a sentir el rugir del mar. I així una i una altra vegada. Un cercle tancat, un peix que es mossaga la cua. A partir d'allà, apareixia el millor Massana, que ha tornat a planteja-

ments gairebé monocromàtics. El blanc adquireix matisos insospitats en la seua obra, que difumina la frontera entre pintura, escultura i instal·lació fins que es torna gairebé imperceptible.

A l'obra de gran format *Tirar una pedra al riu i veure si arriba a Nàpols* (150 x 300 cms) hi apareixen arrels que naixen d'una àmfora i s'hi van confonent, així com còdols del Segre barrejats amb pedres expulsades pel Vesubi.

Una altra obra de gran format és *Presències*, en què les arrels tornen a tindre protagonisme. Aquesta vegada, Massana mira enrere per recuperar la mifan-

sa perduda (fins i tot inclou balles a l'obra) i presentar la vida com un viatge de la infantesa a l'edat adulta.

Durant aquest trajecte, el lleidatà, que encara no ha fet els quaranta anys, s'ha consolidat com un artista de prestigi internacional.